

หนังสือนางรุธ

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสรระ)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวล์ช, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือนางรูธ

บทนำสู่นางรูธ: หนังสือนางรูธนำเสนอภาพชีวิตอันน่าประทับใจในอิสราเอลในช่วงสมัยของผู้วินิจฉัย มันไม่ได้ถูกเขียนโดยนางรูธ แต่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนางรูธมากกว่า ชื่อ 'รูธ' ถูกบรรยายว่าหมายถึง 'มิตรภาพ' หรือ 'สวยงาม' ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ไม่ถูกระบุไว้ อย่างไรก็ตาม เชื่อกันว่าซามูเอลเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้

นอกจากความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมเนียมทางสังคมต่างๆ ในสมัยนั้นแล้ว หนังสือนางรูธยังให้ภูมิหลังเกี่ยวกับลำดับพงศ์พันธุ์ของดาวิดและของพระคริสต์ด้วย แท้จริงแล้วนางรูธกลายเป็นย่าทวดของดาวิด หนังสือเล่มนี้นำเสนอแบบอย่างหนึ่งของพระคริสต์ในการที่ว่านางรูธ (คนต่างชาติคนหนึ่ง) กลายเป็นเจ้าสาวของชาวเบธเลเฮมผู้หนึ่งที่ได้อภิเษกแล้ว นี่เป็นอุปไมยที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระคริสต์ผู้ทรงรับเจ้าสาวที่เป็นคนต่างชาติหลังจากได้ทรงไถ่เธอไว้แล้ว ยังมีภาพประกอบอันงดงามของผู้ไถ่ที่เป็นญาติสนิทในหนังสือเล่มนี้อีกด้วย

หนังสือนางรูธให้แบบอย่างต่างๆ ในเรื่องความเชื่อ การอุทิศตน ความอดทน ความถ่อมใจ ความขยันขันแข็ง และความเมตตา กรุณา เรายังได้เห็นการใส่ใจเป็นพิเศษที่พระเจ้าประทานให้แก่ความหวังใจที่เล็กน้อยที่สุดของเราด้วย โดยทรงหนุนใจเราให้วางใจพระองค์อย่างเต็มที่

ภาพรวมของนางรูธ 1: บทที่หนึ่งปูพื้นเกี่ยวกับครอบครัวหนึ่งของเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ซึ่งหนีไปยังโมอับเพราะเหตุการกันดารอาหารในแผ่นดินนั้น เรื่องเล่าต่อไปว่าสมาชิกส่วนใหญ่ของครอบครัวนั้นเสียชีวิตหรือไม่ก็จากไป โดยทิ้งให้เหลือแต่ภรรยา (นางนาโอมิ) และลูกสะใภ้ของนาง (รูธ) สองคนนี่จึงกลับไปยังเมืองเบธเลเฮม

นรธ 1:1-2 หนังสือเล่มนี้เริ่มเล่าเรื่องดังนี้ อยู่มาในสมัยเมื่อผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่นั้นเกิดกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดิน มีชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดินโมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน

ผู้เขียนท่านนี้หมายเหตุนั้นไว้ว่าเป็นตอนที่ “ผู้วินิจฉัยครอบครองอยู่” เหตุการณ์เหล่านี้ที่ถูกบันทึกไว้จึงตรงกับในช่วงสมัยหนังสือผู้วินิจฉัยและอาจเป็นช่วงครั้งแรกของหนังสือเล่มนั้น นอกจากนี้ เรายังได้รับการบอกให้ทราบด้วยว่า “เกิดการกีดกันอาหารขึ้นในแผ่นดิน” อิสราเอลมีลักษณะภูมิประเทศแบบกึ่งแห้งแล้ง โดยเฉพาะพื้นที่ทางทิศตะวันออกของส่วนที่เป็นเทือกเขาของแผ่นดินนั้น นั่นเป็นจริงในปัจจุบันและน่าจะเป็นเช่นนั้นด้วยในสมัยนั้น ในที่ๆ ไม่มีฝนตกตามปกติ (โดยเฉพาะทิศตะวันออกของแดนเทือกเขาของยูเดียซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองเบธเลเฮม) แผ่นดินนั้นจึงมีลักษณะแห้งแล้งเป็นพิเศษ

เพราะความแห้งแล้ง ผู้เขียนพระคัมภีร์ท่านนี้จึงบอกเราว่า “ชายคนหนึ่งเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ไปอาศัยอยู่ในแผ่นดิน โมอับ คือตัวเขาพร้อมกับภรรยาและบุตรชายสองคน” โมอับเป็นดินแดนทางทิศตะวันออกของทะเลตาย ดังนั้นจึงอยู่ทางทิศใต้และตะวันออกของยูดาห์ กล่าวอย่างเจาะจงยิ่งขึ้นก็คือ มันเป็นเขตแดนของคนต่างชาติ ครอบครัวฮีบรูครอบครัวนี้หนีไปจากแผ่นดินนั้นที่พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงสัญญาไว้กับพวกเขาแล้ว จะว่าไปแล้ว เมื่อถึงคราวยากลำบาก พวกเขาก็ออกไปจากสถานที่ๆเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าและไปแสวงหาทุ่งหญ้าที่เขียวกว่าตรงตามตัวอักษร

บทเรียนหนึ่งจึงมีให้เราตรงนี้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะมีบางครั้งในชีวิตคริสเตียนที่เราเผชิญกับความยากลำบาก มันอาจเป็นความตึงเครียดกับพี่น้องคนอื่นๆ มันอาจเป็นการกีดกันอาหารที่เป็นความกีดกันทางเศรษฐกิจ มันอาจเป็นการล่อลวงของทุ่งหญ้าที่เขียวกว่าซึ่งอยู่ที่อื่น การทดลองให้หนีเมื่อเผชิญกับความยากลำบากเป็นเรื่องปกติ ในกรณีของครอบครัวนี้ เห็นได้ชัดว่าพวกเขาออกไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้าเพราะว่าพวกเขาออกไปจากแผ่นดินแห่งพระสัญญานั้น มีแต่ความยุ่งยากที่ติดตามพวกเขาไป เราอาจกล่าวได้อย่างแน่นอนว่าพวกเขาคงจะได้รับการปฏิบัติดีกว่านี้หากพวกเขาว่างใจองค์พระผู้เป็นเจ้าและฝ่าช่วงเวลาที่ยากลำบากไปได้แทนที่จะจากไปเมื่อเจอกับปัญหา

2 ผู้เขียนท่านนี้ให้รายละเอียดเพิ่มเติมอีกว่า ชายคนนั้นชื่อเอลีเมเลค ภรรยาชื่อนาโอมิ บุตรชายสองคนชื่อมารห์โลนและคิลีโอน เป็นชาวเอฟราธาห์ มาจากเมืองเบธเลเฮมในยูดาห์ เขาทั้งหลายเดินทางเข้าไปในแผ่นดินโมอับและอาศัยอยู่ที่นั่น

เอลีเมเลคคือสามีคนนั้น นางนาโอมิคือภรรยาผู้นั้น บุตรชายของพวกเขาคือมารห์โลนและคิลีโอน อีกครั้งที่พวกเขาถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นคนตระกูลยูดาห์ และโดยเฉพาะก็คือ เมืองเบธเลเฮมเอฟราธาห์ น่าสนใจตรงที่ว่าชื่อ *เอลีเมเลค* แปลว่า ‘พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงเป็นกษัตริย์’ นาโอมิมีความหมายว่า ‘น้ำยินดียิ่ง’ หรือ ‘เบิกบาน’ ชื่อของบุตรทั้งสอง (มารห์โลนและคิลีโอน) น่าตลกที่มีความหมายว่า ‘ป่วย’ หรือ ‘ป่วยกระเสาะกระแสะ’ พวกเขาจึงเดินทางไปยัง โมอับซึ่งในภูมิศาสตร์ปัจจุบันตรงกับแผ่นดินจอร์แดน

นรข 1:3 ในการไปจากแผ่นดินแห่งพระสัญญา นั้น แต่เอลีเมเลคสามีของนางนาโอมิสิ้นชีวิตเสีย ทิ้งนางไว้กับบุตรชายทั้งสอง แน่ทีเดียวมันเป็นเรื่องเสี่ยงที่จะออกไปจากสถานที่ๆเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า เราไม่ได้ถูกบอกว่าจะเอลีเมเลคเสียชีวิตอย่างไรหรือเพราะเหตุใด

นรข 1:4-5 หลังจากนั้นบุตรชายทั้งสองของนางนาโอมิก็ได้หญิงชาวโมอับมาเป็นภรรยา คนหนึ่งชื่อโอรปาห์ อีกคนหนึ่งชื่อรุธ เขาทั้งหลายอยู่ที่นั่นประมาณสิบปี 5 แล้วมารห์โลนและคิลีโอนทั้งสองคนก็สิ้นชีวิต หญิงคนนั้นก็ต้องเปล่าเปลี่ยวเพราะเหตุสามีและบุตรชายทั้งสองของนางต้องล้มหายตายจากไป

หนึ่งในความเสี่ยงของการออกไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้านั้นก็คือ ความเสี่ยงที่ลูกของคนๆนั้นจะแต่งงานนอกน้ำพระทัยของพระเจ้า แม้ว่าแนวคิดหลักของหนังสือนางรุธคือ พระเจ้าทรงนำนางรุธให้เข้ามาในลำดับพงศ์พันธุ์ของพระคริสต์อย่างน่าอัศจรรย์ แต่ชายหนุ่มชาวฮีบรูสองคนนี้ก็ทำผิดอยู่ดีในการแต่งงานกับคนต่างชาติ (ชาวโลก) บิดาของพวกเขาได้พาพวกเขามาจากแผ่นดินแห่งพระสัญญาและพอเหตุการณ์ต่างๆผ่านไป พวกเขาก็เสียชีวิตเช่นกัน ช่วงเวลาที่ครอบครัวของเอลีเมเลคอาศัยอยู่ในแผ่นดิน โมอับถูกระบุไว้ว่าเป็นเวลาประมาณสิบปี

นรข 1:6-7 คั้งนั้นนางนาโอมิพร้อมกับลูกสะใภ้ทั้งสองก็ลุกขึ้นออกเดินทาง จากแผ่นดินโมอับ เพราะว่าเมื่ออยู่ในแผ่นดินโมอับนั้น นางได้ยื่นข่าวว่า พระเยโฮวาห์ได้ทรง เยี่ยมเยียนชนชาติของพระองค์และประทานอาหารแก่เขาทั้งหลาย ขณะเดียวกัน พระเจ้าได้ทรง เลี้ยงดูประชาชนของพระองค์ในแผ่นดินนั้น ที่ถูกสื่อในคำที่แปลว่า เยี่ยมเยียน (๗/ซัด) คือความ หมายถึงว่า ‘ห่วงใย’ และ ‘อวยพร’ พระเจ้าทรงเห็นความต้องการต่างๆของประชาชนของ พระองค์และทรงตอบสนองความต้องการเหล่านั้น คงจะดีกว่านี้หากเอลีเมเลคแค่อยู่กับที่และรอ คอยองค์พระผู้เป็นเจ้า

7 นางจึงออกจากตำบลที่นางอยู่พร้อมกับบุตรสะใภ้ทั้งสอง เดินทางทางกลับไปยังแผ่นดินยูดาห์ นางนาโอมิจึงมุ่งหน้ากลับไปยังแผ่นดินนั้นที่ถูกสัญญาไว้แก่บรรพบุรุษของนาง นั่นคือ แผ่นดินอิสราเอล

นรข 1:8-9 แต่นาโอมิกล่าวแก่บุตรสะใภ้ทั้งสองของนางว่า "ไปเถิด ขอให้ต่างคนต่างกลับไปบ้านมารดาของตน ขอพระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาต่อเจ้าทั้งสอง ดังที่เจ้าได้เมตตาต่อผู้ที่ตายไปแล้วและต่อแม่ 9 ขอพระเยโฮวาห์ทรงโปรดให้เจ้ามีความสุข ขอให้ต่างก็ไปเข้าอยู่ในเรือนของสามี" แล้วนาโอมิก็จูบลูกสะใภ้ทั้งสอง ต่างก็ส่งเสียงร้องไห้

แม้ว่าพวกนางเป็นคน โมอับ แต่หญิงสาวทั้งสองนี้ก็เต็มใจที่จะติดตามแม่สามีของตน กลับเข้าไปในอิสราเอล ในภาพเหตุการณ์อันขมขื่น นางนาโอมิหันไปหาพวกนางและขอให้พวกนางกลับไปยังครอบครัวของพวกนางแทน นางอวยพรพวกนางด้วยความกรุณาและด้วยความรัก และทูลขอพระพรของพระเจ้าให้แก่พวกนาง นางจูบพวกนางแต่ละคนและพวกนางทุกคนต่างร้องไห้

นรข 1:10 อย่างไรก็ตามนางทั้งสองกลับกล่าวแก่นางรุธว่า "อย่าเลย เราทั้งสองจะกลับไปกับแม่ไปถึงชนชาติของแม่" ต้องยกความดีความชอบให้พวกนางที่หญิงต่างชาติสองคนนี้เต็มใจที่จะไปยังอิสราเอลและกลายเป็นพวกยิว

นรข 1:11-13 แต่เนาโอมิตอบว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงกลับไปเสียเถอะ จะไป
กับแม่ทำไมเล่า แม่ยังมีบุตรชายในครรภ์ให้เป็นสามีของเจ้าหรือ 12 ลูกสาวของแม่เอ๋ย กลับ
ไปเสียเถอะ กลับไปตามทางของเจ้า แม่แก่เกินที่จะมีสามีแล้ว หากแม่จะว่าแม่ยังมีความหวังอยู่
ถ้าแม่จะมีสามีคืนวันนี้และให้กำเนิดบุตรชาย 13 แล้วเจ้าจะรออยู่จนบุตรชายนั้นเติบโตได้หรือ
เจ้าจะอดใจไม่แต่งงานหรือ อย่าเลยลูกสาวของแม่เอ๋ย แม่มีความขมขื่นมากเพราะเห็นแก่เจ้า ที่
พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ได้กระทำแก่แม่ถึงเพียงนี้"

อีกครั้งที่นางนาโอมิจะยื่นคำขอร้องให้ลูกสะใภ้ทั้งสองของนางกลับไปยังครอบครัวของ
พวกนาง นี่สื่อถึงธรรมเนียมของคนตะวันออกที่ว่านางนาโอมิจะแต่งงานใหม่และนางโอรปาห์
และนางรุทก็จะแต่งงานกับบุตรชายคนใหม่ของนาง นางนาโอมิทราบดีว่า นางออกความเห็น
ว่าแม้ว่าหากนางแต่งงานใหม่ในคืนนั้นและเมื่อเวลาผ่านไปนางมีบุตรชายอีกสองคนจริงๆ นางก็
รู้ว่าหญิงสาวทั้งสองจะไม่รอแน่

นอกจากนี้ นางนาโอมิออกความเห็นว่า นางคิดว่าพระหัตถ์ของพระเจ้ากำลังต่อสู้ตนอยู่
นั่นไม่น่าจะใช่สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างแน่นอน แต่นางน่าจะท้อใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นมากกว่า เราอาจกล่าว
ได้ว่านางกำลังเก็บเกี่ยวผลอันขมขื่นของการที่ครอบครัวของนางออกไปจากน้ำพระทัยของ
พระเจ้าในแผ่นดินนั้นอยู่

นรข 1:14 แล้วต่างก็ส่งเสียงร้องไห้ให้อีก โอรปาห์ก็จูบลามแม่สามี แต่รุทยังเกาะ
แม่สามีอยู่ นี่สื่อว่าโอรปาห์จูบนางนาโอมิเพื่อเป็นการแสดงความรักโดยบ่งบอกว่านางจะจากไป
และอยู่ต่อไปในโมอับ อย่างไรก็ตาม ในการเกาะนางนาโอมิอยู่ นางรุทก็บ่งบอกว่านางจะอยู่ต่อ
ไปกับนางนาโอมิ นี่น่าจะหมายความว่านางรุทกอดนางนาโอมิ

นรข 1:15 อีกครั้งที่นางนาโอมิจะยื่นคำขอร้องให้นางรุททำเหมือนที่นางโอร
ปาห์ได้ตัดสินใจ นาโอมิจึงว่า "ดูเถิด พี่สะใภ้ของเจ้ากลับไปหาชนชาติของเขาและหาพระของ
เขาแล้ว จงกลับไปตามพี่สะใภ้ของเจ้าเถิด" นี่บอกเป็นนัยอย่างน่าเศร้าว่าโอรปาห์ไม่เพียงกลับ
ไปยังครอบครัวของนางเท่านั้น แต่ยังกลับไปหาพระต่างด้าวของพวกเขาด้วย นี่บอกเป็นนัยอีก

ว่านางชั่วระยะเวลาหนึ่งได้นมัสการพระเยโฮวาห์พระเจ้าในฐานะเป็นภรรยาของคนฮีบรูคนหนึ่ง แม้กระนั้น นางนาโอมิก็คะยั้นคะยอนางรุธให้กลับไปหาพวกพ้องของนางเช่นกัน

นรธ 1:16-17 ในคำขอหนึ่งที่ไพเราะที่สุด มีลักษณะเป็นบทกวีมากที่สุด และสะท้อนอารมณ์มากที่สุดเท่าที่เคยมีบันทึกไว้ นางรุธตอบกลับไปว่า "ขอแม่อย่าวิงวอนให้ฉันจากแม่หรือเลิกติดตามแม่ไปเลย เพราะแม่จะไปไหนฉันจะไปด้วย และแม่จะอาศัยอยู่ที่ไหนฉันก็จะอยู่ที่นั่นด้วย ญาติของแม่จะเป็นญาติของฉัน และพระเจ้าของแม่ก็จะเป็นพระเจ้าของฉัน 17 แม่ตายที่ไหนฉันจะตายที่นั่น และจะขอให้ฝังฉันไว้ที่นั่นด้วย ถ้ามีอะไรมาพรากฉันจากแม่ นอกจากความตาย ก็ขอพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษฉัน และให้หนักยิ่งกว่า"

นางรุธระบายความในใจของนางออกมาด้วยความรักอันศักดิ์สิทธิ์และความจงรักภักดีที่มีต่อครอบครัว แท้จริงนางเริ่มรักนางนาโอมิแล้ว เราไม่ทราบเกี่ยวกับครอบครัวของนางเลย แต่เห็นได้ชัดว่า นางตั้งใจที่จะร่วมหัวจมท้ายกับนางนาโอมิมากกว่าที่จะกลับไปหาพวกพ้องของนางในโมอับ นางจึงอ้อนวอนนางนาโอมิมิให้ขอให้ตนทิ้งนางหรือเลิกติดตามนางไป นางขอว่าไม่ว่านางนาโอมิจะไปที่ไหน นางก็จะไปด้วย นางสัญญาว่าญาติของนางนาโอมิ (พวกยิวตระกูลยูดาห์) ก็จะเป็นญาติของนางด้วย

นอกจากนี้ นางก็เต็มใจที่จะยอมรับพระเยโฮวาห์พระเจ้าเป็นพระเจ้าของนาง ในความจงรักภักดีอย่างสุดซึ้งที่มีต่อแม่สามีของนาง นางรุธให้คำมั่นว่าไม่ว่านางนาโอมิจะสิ้นชีวิตที่ไหน นางก็จะสิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ที่นั่นด้วย นางยังทูลขอพระเจ้าให้ทรงประหารชีวิตตนเสียหากนางไม่ทำตามคำปฏิญาณของตนเว้นเสียจากความตายมาพรากนางไป

แม้ว่ามันไม่ใช่คำปฏิญาณในพิธีสมรส แต่มันก็สื่อความหมายทั้งหมดของคำปฏิญาณนั้นเท่าที่นางรุธทราบ นางจะอยู่กับนางนาโอมิไม่ว่าสุขหรือทุกข์ตลอดชีวิตที่เหลือของนาง นางจะกลายเป็นยิวคนหนึ่งและยอมรับพระเยโฮวาห์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของนาง ความจงรักภักดีของนางจะมีต่อแม่สามีที่สิ้นใจไว้ไม่ตอกของนางและประชาชนของนาง ช่างเป็นเรื่อง

ราวที่ทรงพลังเกี่ยวกับความจงรักภักดีและความรักที่มีต่อครอบครัว! ผู้หญิงคนนี้ช่างเปี่ยมด้วย
คุณธรรมจริงๆ

นรธ 1:18 ดังนั้นเมื่อนางนาโอมิเห็นว่ารูธตั้งใจจะไปด้วยจริงๆแล้ว นางก็ไม่
พูดอะไรอีก พอรับรู้ถึงความจงรักภักดี ความรัก และความมุ่งมั่นของนางรูธ นางนาโอมิก็เลิก
พยายามทำให้นางเลิกล้มความตั้งใจ

นรธ 1:19 ดังนั้นทั้งสองนางก็พากันไปจนถึงเมืองเบธเลเฮม ต่อมาเมื่อนาง
ทั้งสองมาถึงเบธเลเฮมแล้ว ชาวเมืองทั้งลี้กัก็พากันแตกตื่นเพราะเหตุนางทั้งสอง จึงพูดขึ้นว่า
"นี่แน่หรือ นางนาโอมิ" เมื่อกลับไปยังเมืองเบธเลเฮมสมัยโบราณ คนทั้งเมืองต่างพากันแตก
ตื่น พวกเขาถามอย่างไม่เชื่อว่า "นี่แน่หรือ นางนาโอมิ"

นรธ 1:20-21 นาโอมิตอบเขาว่า "ขออย่าเรียกฉันว่านาโอมิเลย ขอเรียกฉันว่ามา
ราเถอะ เพราะว่าองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ได้ทรงกระทำแก่ฉันอย่างขมขื่น คำว่า *มารา* หมายความว่า
ว่า 'ขม' นางนาโอมิตระหนักดีถึงความทุกข์ยากต่างๆที่เกิดขึ้นแก่นางเพราะครอบครัวของนางได้
ไปจากสถานที่แห่งพระพรและพระสัญญา ในส่วนของนางแล้ว นางยกให้ความทุกข์ยากต่างๆ
เกิดขึ้นโดยองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ น่าสนใจตรงที่คำที่แปลเช่นนั้นคือคำฮีบรู *ชัด ไค*

นางกล่าวต่อไปอีกว่า **21** เมื่อนั้นจากเมืองนี้ไป ฉันมีทุกอย่างครบบริบูรณ์ พระเยโฮวาห์
ทรงพาดฉันกลับมาตัวเปล่า เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงให้ฉันทุกข์ใจดังนี้ และองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ให้
ฉันต้องประสบเหตุร้ายเช่นนี้จะเรียกฉันว่านาโอมิทำไมเล่า"

ไม่ว่านางนาโอมิตัดสินใจแล้วหรือไม่ว่าพระเจ้าได้ทรงกระทำแก่นาง แต่เห็นได้ชัดว่า
นางกลับไปยังแผ่นดินแห่งพระสัญญานั้นในสภาพที่ถูกติสอนและถ่อมใจ นางได้ออกไปพร้อม
กับครอบครัวพร้อมหน้า นางกลับมาโดยปราศจากสามีหรือบุตร ในสายตาของนาง พระเจ้าได้
ทรงติสอนนาง

นรข 1:22 ผู้เขียนจึงปิดท้ายบทนำของเรื่องนี้ซึ่งก่อรูปเป็นพื้นฐานสำหรับ ส่วนที่เหลือของหนังสือเล่มนี้ ดังนั้นนาโอมิจึงกลับมา และรุธลูกสะใภ้ชาวโมอับก็กลับมาด้วย ผู้กลับมาจากแผ่นดินโมอับ และเขาทั้งสองมายังเมืองเบธเลเฮมในต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์ มันสำคัญตรงที่มีการเอ่ยว่าพวกนางกลับไปตอนต้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์ เหตุการณ์ต่างๆที่เหลือของหนังสือเล่มนี้จะหมุนรอบเหตุการณ์นั้น

ภาพรวมของนางรุธ 2: บทที่สองบันทึกเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้เกี่ยวกับนางรุธ ได้มาเจอกับ โบอาสและเขาเริ่มสนใจในตัวนาง บทนี้จึงเป็นการเล่าเรื่องเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่งวัน

นรข 2:1 ผู้เขียนเกริ่นนำบทนี้โดยให้รายละเอียดต่างๆที่สำคัญต่อเรื่องราว ส่วนที่เหลือ ฝ่ายนาโอมินั้นมีญาติข้างสามัคคนหนึ่ง เป็นคนมั่งมี ครอบครัวยุคเดียวกับเอลีเมเลค ชื่อ โบอาส ชายชื่อ โบอาสเป็นญาติของเอลีเมเลค (และเท่ากับเป็นญาติของนางนาโอมิด้วยโดยการสมรส) นอกจากนี้เขายังถูกบรรยายว่าเป็นคนมั่งมีด้วย ดังที่เรื่องราวนี้จะเปิดเผยให้เห็น ความมั่งมีของเขาเห็นได้ชัดว่าอยู่ในที่ดินและพืชผลของเขา นี่บอกเป็นนัยว่าเขาเป็นคนตระกูลยูดาห์ เพราะว่าเขาอาศัยอยู่ในเมืองเบธเลเฮม

นรข 2:2-3 ในการมายังเมืองเบธเลเฮมในฐานะแม่ม่าย นางรุธจึงเห็น โอกาสในการหารายได้ทันทีโดยการเก็บรวงข้าวตกในฤดูเกี่ยวข้าว นี่บอกเป็นนัยถึงความเต็มใจของนางที่จะทำงานแม้ว่ามันเป็นงานที่ต่ำต้อยก็ตาม มันยังสื่อถึงความเอื้อเฟื้อและความเคารพที่นางมีต่อแม่สามีผู้แก่ชราของนางด้วย

ด้วยเหตุนี้รุธชาวโมอับจึงพูดกับนาโอมิว่า "บัดนี้ขอให้ฉันไปที่ทุ่งนา เพื่อจะเก็บรวงข้าว ตกตามหลังผู้ที่มีสายตากุณาต่อฉัน" นาโอมิตอบนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงไปเถิด" คำที่แปลว่า รวงข้าว (ชิบโบเลช) จริงๆแล้วก็หมายถึงเมล็ดข้าวโดยทั่วไป ข้าวโพดอย่างที่เรารู้จักในอเมริกาเป็นพืชพื้นเมืองในซีกโลกตะวันตก คำว่า corn เป็นคำอังกฤษสมัยเก่าที่หมายถึงเมล็ด

ข่าวชนิดใดก็ได้ ในกรณีนี้ มันคือข่าวบาร์เล่ย์ดังที่ระบุไว้ในท้ายบทที่ 1 ที่สำคัญยิ่งกว่าก็คือ มารยาทของนางรฐในการขออนุญาตแม่สามีของนางที่จะไปเก็บรวงข้าวตกจากการเก็บเกี่ยว

‘การเก็บรวงข้าวตก’ เป็นวิธีที่พวกคนเดินทาง ลูกกำพร้า หรือแม่มา้อาจเข้าไปในทุ่งนา แห่งหนึ่งในช่วงฤดูเกี่ยวและเก็บรวงข้าวใดก็ตามที่ถูกทำหล่นหรือไม่ได้ถูกเกี่ยวไปโดยผู้เกี่ยว การเก็บรวงข้าวตกได้ถูกนิยามไว้อย่างเจาะจงและได้รับอนุญาตให้กระทำได้ในเลวีนิติ 19:9-10 และพระราชบัญญัติ 24:19 ทั้งนางนาโอมิและนางรฐมีคุณสมบัติตรงตามกำหนดที่จะทำเช่นนั้น ได้ นางนาโอมิจึงสนับสนุนนางรฐให้ทำเช่นนั้น

ด้วยเหตุนี้ 3 นางก็ออกเดินตามหลังคนเกี่ยวเพื่อคอยเก็บข้าวตก เผอิญเข้าไปในนาของโบอาส ซึ่งเป็นญาติของเอลิเมเลค ที่น่าสนใจคือคำที่แปลว่า เผอิญ (**hap**) มันเป็นคำอังกฤษสมัยเก่า ความหมายของคำฮีบรูที่แปลเช่นนั้น (*มิกเรห์*) คือ ‘เคราะห์’, ‘โอกาส’ หรือ ‘ความบังเอิญ’ คำที่แปลว่า เข้าไป (*คาราห์*) มีความหมายเพียงว่า ‘ประสบ’ หรือ ‘มายัง’

แม้ว่าผู้เขียนเลือกใช้คำเช่นนั้นก็ตาม แต่ภาพรวมใหญ่ของหนังสือนางรฐก็คือว่า การที่ นางเผอิญเข้าไปในนาของโบอาสก็มีสาเหตุบังเอิญอย่างแน่นอน เห็นได้ชัดว่ามันเป็นการทรงนำ ของพระเจ้า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงนำนางรฐให้เข้าไปในนาของโบอาส ทุกสิ่งต่างร่วม มือกันเพื่อให้เกิดผลดีแก่หญิงผู้ดำเนินตามแบบพระเจ้าคนหนึ่งที่รักพระเยโฮวาห์พระเจ้า แม้ว่าตอน นั้นนางไม่ทราบ แต่พระเจ้าก็ทรงมีแผนการใหญ่หลายประการสำหรับนาง

นรธ 2:4-6 ในระหว่างวันนั้นเอง ดูเถิด โบอาสมาจากเบธเลเฮม พุดกับคน เกี่ยวข้าวว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้าเถิด" เขาทั้งหลายตอบว่า "ขอพระเยโฮวาห์ทรง อำนวยพระพรแก่ท่านเถิด" โบอาสออกมายังที่ดินของตนเพื่อกำกับดูแลการเก็บเกี่ยว เมื่อเขา มองดูบรรดาผู้เกี่ยว เขาก็สังเกตเห็นหญิงสาวคนหนึ่งที่เขาไม่รู้จัก เขาจึงถามว่า 5 "หญิงสาวคนนี้เป็นคนของใคร" 6 คนใช้ซึ่งเป็นผู้ควบคุมคนเกี่ยวข้าวจึงตอบว่า "นางเป็นหญิงชาวโมอับ กลับ มาจากแผ่นดินโมอับพร้อมกับนาโอมิ เขาได้รับการแจ้งให้ทราบโดยหัวหน้าคนงานของเขาว่า หญิงสาวคนนั้นที่เขาหมายถึงคือ นางผู้ที่ได้กลับมาพร้อมกับนางนาโอมิ

นรธ 2:7 หัวหน้าคนงานเล่าให้โบอาสฟังว่าหญิงสาวคนนี้เพิ่งขออนุญาต เก็บรวงข้าวตกในนา นี่ นางพูดว่า 'ขออนุญาตให้ดิฉันเดินตามคนเกี่ยวคอยเก็บข้าวตกระหว่าง ฟอนข้าวเถอะค่ะ' นางก็มาเก็บข้าวตกตั้งแต่เวลาเช้าจนบัดนี้ เว้นแต่ได้พักเหนื่อยหนึ่งที่เรือน" ยกเว้นการพักเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ในกระท่อมกลางทุ่งซึ่งเป็นที่ๆพวกคนงานหยุดพัก นางรูฐก็ ทำงานตลอดทั้งวันในการเก็บรวงข้าวตกที่พวกผู้เกี่ยวเหลือทิ้งไว้ให้ เห็นได้ชัดว่านี่เป็นงานหนักจริงๆ

นรธ 2:8-9 พอได้ทราบว่างานรูฐเป็นใครแล้ว โบอาสก็กล่าวอย่างกรุณาว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอพักหน่อย อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น หรือทิ้งนาไปเสียเลย จงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของ ฉัน 9 ตาของเจ้าจงมองดูตามนาที่เขากำลังเก็บเกี่ยวกันอยู่ แล้วก็จงติดตามเขาไป ฉันได้สั่งพวก หมุ่มๆมิให้รบกวนเจ้าแล้วมิใช่หรือ เมื่อเจ้ากระหายน้ำก็เชิญไปที่หม้อน้ำ ดื่มน้ำซึ่งคนหมุ่มๆตัก ไว้"

ตอนแรก โบอาสเรียกนางรูฐให้ตั้งใจฟังสิ่งที่เขากำลังจะกล่าว "ลูกสาวเอ๋ย ขอพักหน่อย" เขาสั่งนางว่า (1) อย่าไปเก็บข้าวที่นาอื่น แต่ให้อยู่กับพวกสาวใช้ของเขา (2) เขาสั่งนางให้เก็บ รวงข้าวตกในนาของเขาตามสบาย (3) เขายังสั่งพวกคนงานของเขาว่าอย่าเหนียวรั้งหรือขัดขวาง นางเลย นอกจากนี้ (4) เขายังอนุญาตให้นางดื่มน้ำที่มีไว้สำหรับพวกคนงานของเขาเองด้วย

นรธ 2:10 หลังจากนั้นรูฐก็ขบหน้าร้อนตัวลงถึงดินและพูดว่า "ทำไมดิฉัน จึงได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน ท่านจึงเอาใจใส่ดิฉันในเมื่อดิฉันเป็นแต่เพียงคนต่างด้าว" ด้วยความเคารพแต่ก็ประหลาดใจยิ่งนัก นางรูฐจึงถาม โบอาสว่าเพราะเหตุใดเขาถึงปฏิบัติต่อนาง ด้วยความกรุณาเช่นนี้ทั้งๆที่นางเป็นคนต่างด้าว นั่นคือ เป็นหญิงสาวชาวโมอับ

นรธ 2:11-12 ในฐานะเป็นญาติคนหนึ่งของเอลีเมเลคและนางนาโอมิ โบอาส จึงได้ยินเรื่องนางรูฐและการที่นางได้ดูแลแม่สามีอย่างจงรักภักดีและเหมาะสม เขาจึงตอบนางว่า "ทุกอย่างที่เจ้าได้ปฏิบัติต่อแม่สามีของเจ้าตั้งแต่สามีของเจ้าสิ้นชีวิตแล้วนั้น มีคนมาเล่าให้ฉัน ฟังหมดแล้ว และเขายกด้วยว่า เจ้ายอมจากบิดามารดาและบ้านเกิดเมืองนอนของเจ้า มาอยู่กับ

ชนชาติที่เจ้าไม่รู้จักมาก่อน 12 ขอพระเยโฮวาห์ทรงตอบแทนการทำงานของเจ้าตามที่เจ้าได้กระทำมาแล้วนั้นเถิด และขอให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ใต้ปีกของพระองค์นั้น จงทรงปูนบำเหน็จอันบริบูรณ์แก่เจ้า"

โบอาสแจ้งให้นางรูธทราบว่าเขาได้ยินเรื่องความกรุณาของนางที่มีต่อนางนาโอมิและความเต็มใจของนางที่จะเป็นหญิงสาววิเวก เขาจึงทูลขอพระพรของพระเจ้าให้มีแก่นางจาก “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของชนชาติอิสราเอลซึ่งเจ้าเข้ามาวางใจอยู่ใต้ปีกของพระองค์นั้น” โบอาสเปรียบพระเมตตาของพระเจ้าว่าเป็นเหมือนกับแม่อกอินทรีตัวใหญ่ที่นางรูธมาวางใจอยู่ใต้ปีก หากโมเสสเป็นผู้เขียนเพลงสดุดี 91 จริงๆ โบอาสก็อาจคุ้นเคยกับข้อ 4 ของบทนั้นที่เขาเขียนไว้ว่า “พระองค์จะทรงปกท่านไว้ด้วยปีกของพระองค์ และท่านจะวางใจอยู่ใต้ปีกของพระองค์” ต่อมาดาวิดจะเขียนแบบเดียวกันในเพลงสดุดี 36:7 และ 57:1 ที่สำคัญก็คือความเห็นที่ว่านางรูธได้มาวางใจในพระเยโฮวาห์พระเจ้าแล้ว

นรธ 2:13 รูธตอบกลับไปว่า "เจ้านายของดิฉัน ขอให้ดิฉันได้รับความกรุณาในสายตาของท่าน เพราะท่านได้ปลอบใจดิฉัน และเพราะท่านได้กล่าวคำที่แสดงความเมตตา กรุณาต่อหญิงคนใช้ของท่าน ถึงแม้ดิฉันไม่เป็นเหมือนคนหนึ่ง ในพวกหญิงคนใช้ของท่าน" นางรูธถ่อมตัวลงต่อหน้าโบอาสและขอให้เขายอมรับนาง ความหมายของวลีสุดท้ายอาจเป็นไปได้ว่าในฐานะคนต่างชาติและคนนอกคนหนึ่ง นางจึงถือว่าตัวเองไม่แม้แต่เท่าเทียมกับพวกสาวใช้ของเขา ฉบับเซปทัวจินต์และซีริอักละคำปฏิเสธรอกไปและอ่านว่า “ดิฉันจะเป็นเหมือนหนึ่งในพวกหญิงคนใช้ของท่าน” ไม่ว่ากรณีใด นางรูธก็ตอบกลับโบอาสไปอย่างสุภาพ

นรธ 2:14 โบอาสไม่เพียงนับถือนางรูธเท่านั้นสำหรับการที่นางดูแลแม่สามีของนาง แต่คราวนี้เขายังได้เรียนรู้ถึงจิตใจที่อ่อนหวานและถ่อมลงของนางด้วยตัวเอง เขาอาจสังเกตเห็นความมั่งคั่งด้านรูปลักษณ์ภายนอกของนางด้วย ไม่ว่ากรณีใด เขาก็ตอบกลับไปว่า "พอถึงเวลารับประทานอาหารเชิญมานี้เถิด มารับประทานขนมปังบ้าง และเอาอาหารมาจิ้ม

น้ำส้มเค็ด" นางจึงนั่งลงข้างๆพวกคนเกี่ยวข้าว โบอาสจึงส่งข้าวคั่วให้ และนางก็รับประทานจนอิ่ม และยังเหลือไว้บ้าง

โบอาสจึงชวนนางให้มารับประทานอาหารเย็นด้วยกันกับพวกเขา นี่บอกเป็นนัยด้วยว่า โบอาสเอาข้าวบางส่วนที่นางเก็บมาได้ไปอบและให้แก่นาง นางจึงรับประทานจนอิ่มและเหลือไว้บ้าง

นรธ 2:15-16 โบอาสจึงสั่งพวกคนงานของเขาหลังจากนางรูดูกขึ้นเพื่อกลับไปทำงานว่า "จงยอมให้นางเก็บข้าวตระหว่งฟอนข้าวเถอะ อย่าได้ตำหนินางเลย 16 จงดึงข้าวออกจากฟอนทิ้งไว้ให้นางเก็บบ้าง อย่าว่านางเลย"

นางไม่เพียงสามารถเก็บรวงข้าวที่ตกบนพื้นดินซึ่งพวกผู้เกี่ยวล้มเก็บได้เท่านั้น แต่นางรูดูกยังสามารถเก็บข้าวที่นางอยากได้จากฟอนข้าวที่ถูกเก็บเกี่ยวแล้วด้วย นั่นคือ ข้าวเป็นกำๆจากฟอนข้าวที่เกี่ยวข้องแล้ว กล่าวอีกนัยหนึ่ง นางสามารถเก็บสิ่งที่นางอยากได้จากผลเก็บเกี่ยวที่ดีที่สุด

นอกจากนี้ โบอาสยังสั่งให้พวกเขาจงใจทิ้งข้าวเป็นกำๆไว้ต่างหากให้นางและยอมให้นางเอามันไปได้ด้วย พวกเขาจะต้องไม่ขัดขวางนางเลยไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ดูเหมือนว่าโบอาสไม่ใช่แค่ นับถือนางรูดูกอย่างเดิวยเสียแล้ว ในฐานะหนุ่มโสดคนหนึ่ง เขาเห็นหญิงสาวหน้าตาดีคนหนึ่งที่มีชื่อเสียงดียิ่งนัก

นรธ 2:17-18 ด้วยเหตุนี้ นางรูดูกจึงเที่ยวเก็บข้าวที่ตกในนาจนถึงเวลาเย็น แล้วก็ฟาดข้าวที่เก็บมาได้ นั่นได้ข้าวบาร์เลย์ประมาณเอฟาห์หนึ่ง 18 นางยกข้าวนั้นขึ้นและเข้าไปในเมือง แม่สามีก็เห็นข้าวที่นางได้เก็บมานั้น และนางเอาอาหารที่เหลือเมื่อนางรับประทานอิ่มแล้วนั้นให้แก่แม่สามีด้วย

นางรูดูกจึงทำงานจนถึงเย็นวันนั้นและฟาดข้าวที่นางเก็บมาได้ มันมีปริมาณได้ข้าวบาร์เลย์หนึ่งเอฟาห์ซึ่งเท่ากับของแห่งประมาณหกถึงเก้าแกลลอน นางจึงกลับไปยังเมืองเบธเลเฮมและนางนาโอมิ นางเอาข้าวบางส่วนไว้เป็นของตัวเองและยกส่วนที่เหลือให้แก่นางนาโอมิ

นรธ 2:19 นางนาโอมียากรู้ว่าวันนี้นางรุธเป็นอย่างไรบ้างและนางไปทำงานที่ไหนมา แม่สามีจึงกล่าวแก่นางว่า "วันนี้ลูกไปเก็บข้าวตอกที่ไหนมา ลูกไปทำงานที่ไหน ขอให้ชายที่เอาใจใส่ลูกได้รับพระพรเถิด" นางจึงบอกแก่แม่สามีให้ทราบว่านางไปทำงานกับผู้ใด นางว่า "ผู้ชายที่ฉันไปทำงานด้วยในวันนี้ฉันชื่อโบอาส"

นรธ 2:20 นาโอมิจึงดีใจ "ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพระพรแก่เขาเถิด พระกรุณาของพระองค์ไม่เคยขาดจากผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่หรือผู้ที่สิ้นชีวิตไปแล้ว" นาโอมีกว่าแก่นางด้วยว่า "ชายคนนั้นเป็นญาติของเรา เขาเป็นญาติสนิทคนหนึ่งของเรา"

นางนาโอมิชอบพระคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งที่นางเห็นว่าเป็นการทรงจัดเตรียมของพระเจ้าในการนำพานางรุธให้รู้จักกับโบอาส นางจึงบอกนางรุธว่าโบอาสเป็นญาติสนิทคนหนึ่ง ไม่มีหมายเหตุระบุไว้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางครอบครัว แต่โบอาสเป็นญาติคนหนึ่งฝั่งเอลีเมเลค คู่อี 1 เขาอาจเป็นหลานชายคนหนึ่งของเอลีเมเลค

นอกจากนี้ คำที่แปลว่า ญาติสนิท (*กาฮัล*) มีความหมายตรงตัวว่า 'ผู้ใด' หรือ 'ผู้ใดที่เป็นญาติสนิท' นางนาโอมิเข้าใจทันทีถึงความหมายแฝงของความสัมพันธ์แบบญาติสนิทที่โบอาสมีต่อครอบครัวของนาง นางรุธในฐานะเป็นหญิงชาวโมอับอาจไม่เข้าใจ แต่นางนาโอมิเข้าใจอย่างชัดเจน เราอาจสันนิษฐานได้ว่าโบอาสก็เข้าใจเช่นกัน

นรธ 2:21 จากนั้นนางรุธยังเล่าต่ออีกถึงสิ่งที่โบอาสได้บอกนาง รุธชาวโมอับกล่าวว่า "นอกจากนั้นเขายังพูดกับฉันว่า 'เจ้าจงอยู่ใกล้ๆคนใช้หนุ่มของฉันจนกว่าเขาจะเกี่ยวข้าวของฉันเสร็จ'" กล่าวอีกนัยหนึ่ง นางจะต้องอยู่ใกล้ๆพวกผู้เกี่ยวเพื่อที่จะได้ข้าวตอกปริมาณเยอะสุดจนกว่าจะสิ้นฤดูเกี่ยว

นรธ 2:22 นาโอมิพูดกับรุธบุตรสะไรว่า "ดีแล้ว ลูกสาวของแม่เอ๋ย ที่เจ้าจะไปทำงานกับสาวใช้ของเขา เพื่อว่าเขาจะไม่พบเจ้าในนาอื่น" นางแค่บอกนางรุธว่าดีแล้วที่นางรุธจะอยู่ต่อและทำงานในนาของโบอาสร่วมกับพวกหญิงคนใช้ของเขา นางจะไม่ได้รับการต้อนรับดีเช่นนั้นในนาอื่น

นรธ 2:23 ผู้เขียนจึงบันทึกไว้ว่า ดังนั้นนางจึงอยู่ใกล้ๆสาวใช้ของโบอาส
เที่ยวเก็บข้าวตอกจนสิ้นฤดูเกี่ยวข้าวบาร์เลย์และข้าวสาลี และนางก็อาศัยอยู่กับแม่สามี

ภาพรวมของนางรูธ 3: บทที่สามของหนังสือนางรูธบันทึกเกี่ยวกับการที่นางนาโอมีสั่ง
นางรูธให้เสนอตัวเพื่อที่จะรับการไถ่โดยโบอาส มันเป็นจุดเริ่มต้นของภาพอันงดงามของผู้ไถ่ที่
เป็นญาติสนิทคนหนึ่ง

นรธ 3:1-5 บทนี้เริ่มต้นด้วยการที่นางนาโอมิให้คำแนะนำนางรูธเกี่ยวกับวิธี
ที่นางจะบอกให้โบอาสรู้ว่านางว่างเพื่อที่จะถูกไถ่เป็นภรรยาของเขา นาโอมิแม่
สามีของนางพูดกับนางว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย ถ้าแม่จะหาที่พึ่งพิงให้เจ้า เพื่อเจ้าจะได้มีความสุข
ไม่ควรหรือ 2 โบอาสผู้ซึ่งเจ้าไปกับพวกสาวใช้ของเขานั้น เป็นญาติของเรามาใช่หรือ ดูเถิด คืบวันนี้
เขาจะมัดข้าวบาร์เลย์ที่ลานนวดข้าว 3 จงอาบน้ำ ทาน้ำมันสวมเครื่องแต่งกายแล้วลงไปที่ลาน
นวดข้าว แต่อย่าให้ท่านเห็นตัวจนกว่าท่านจะรับประทานและดื่มเสร็จแล้ว 4 เขาอนที่ไหนด
สังเกตไว้ให้ดีแล้วจงไปเปิดผ้าคลุมเท้าขึ้นและจงนอนที่นั่น ต่อไปท่านจะบอกตัวเองว่าเจ้าจะ
ต้องทำประการใด"

นี่บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่านางนาโอมิตั้งใจที่จะช่วยนางรูธให้ได้โบอาสมาเป็นสามี
ของนาง นี่บอกเป็นนัยว่านางถือว่าเป็นหน้าที่ของตน และนางมุ่งมั่นที่จะหาที่พึ่งพิงเช่นนั้นให้
นางรูธให้จงได้ นางนาโอมิเข้าใจกฎหมายเรื่องผู้ไถ่ที่เป็นญาติสนิทและในฐานะหญิงที่สูงอายุ
กว่า นางจึงน่าจะดูออกว่าการปฏิบัติอย่างกรุณาของโบอาสที่มีต่อนางรูธเป็นมากกว่าแค่มารยาท
ในครอบครัว นางนาโอมิน่าจะทราบถึงสถานะครอบครัวของโบอาส นางจึงวางแผนกลยุทธ์
หนึ่งเพื่อที่นางรูธจะทำให้โบอาสทราบว่านางว่างอยู่และเต็มใจที่จะรับการไถ่ เพราะรู้ว่าโบอาส
จะไปยังลานนวดข้าวคืบนั้น นางนาโอมิก็คาดว่ามันจะเป็น โอกาสเหมาะที่แผนการของนางจะ
สัมฤทธิ์ผล

นางนาโอมิจึงสั่งนางรูธให้อาบน้ำหลังเลิกงาน และแต่งตัวให้สวยและไปยังลานนวดข้าว
นั้น ที่นั่นโบอาสและพวกคนงานของเขาจะเฉลิมฉลองการเก็บเกี่ยวด้วยการรับประทานอาหาร
เย็น อย่างไรก็ตาม นางจะต้องแฝงตัวอยู่ในเงามืดจนกว่าการเลี้ยงในเย็นวันนั้นจะเสร็จสิ้นลง

ธรรมเนียมสมัยนั้นก็คือที่เจ้านายของการเก็บเกี่ยวนั้นจะนอนที่ลานนวดข้าว อาจเพื่อ
ปกป้องพืชผลที่เพิ่งเกี่ยวเก็บได้ของเขา นางนาโอมิจึงสั่งนางรูธให้คอยสังเกตดูว่าโบอาสเอนกาย
ลงนอนที่ไหน หลังจากที่เริ่มมืดและโบอาสนอนหลับแล้ว นางนาโอมิจึงสั่งนางรูธให้ค่อยๆ
เข้าไปในที่ๆเขานอนอยู่ เปิดผ้าห่มที่คลุมเท้าของเขาออก และนอนแทบเท้าของเขา

เราไม่ควรคิดว่านี่เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมหรือผิดศีลธรรมในการทำเช่นนั้น แต่นางนาโอมิ
มีกำลังสั่งนางรูธให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ 25:5 ในข้อนั้นพระเจ้าได้บัญชาไว้ว่า “ถ้าพี่น้อง
อยู่ด้วยกัน และคนหนึ่งตายเสียหามีบุตรไม่ ภรรยาของผู้ที่ตายนั้นจะออกไปเป็นภรรยาของ
คนนอกไม่ได้ ให้พี่น้องของสามีนางเข้าไปหานางและรับหญิงนั้นมาเป็นภรรยา และทำหน้าที่
ของสามีแก่นาง” นางนาโอมิเห็นว่านี่เป็นโอกาสทองที่นางรูธจะแสดงให้โบอาสรู้ถึงความ
ปรารถนาของนางที่จะให้เขาทำหน้าที่ของตนตามพระราชบัญญัติ นางรูธจึงกล่าวแก่นางว่า 5
"แม้ว่าอย่างไร ฉันจะกระทำตามทุกอย่าง"

นรธ 3:6-9 ดังนั้นนางจึงลงไปยังลานนวดข้าว และกระทำตามที่แม่สามีบอก
ทุกอย่าง นางรูธจึงลงไปยังลานนวดข้าวและกระทำตามทุกสิ่งที่แม่สามีของนางได้ขอร้องนาง 7 เมื่อ
โบอาสรับประทานอาหารและดื่มจนสำราญใจแล้ว ท่านก็ไปนอนอยู่ที่ปลายกองข้าว แล้วนางก็ย่องเข้า
มาเปิดผ้าคลุมเท้าของท่านขึ้น และนอนลงที่นั่น 8 ต่อมาพอถึงเที่ยงคืนชายคนนั้นก็ตกใจตื่น
พลิกตัว ดูเถิด มีผู้หญิงมานอนอยู่ที่เท้าของท่าน 9 ท่านจึงถามว่า "เจ้าเป็นใคร" นางตอบว่า
"ดิฉันคือรูธหญิงคนใช้ของท่านค่ะ ขอให้ท่านกางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย
เพราะท่านเป็นญาติสนิทถัดมา"

นางรูธจึงทำตามที่แม่สามีบอก หลังจากโบอาสได้รับประทานและไปพัก นางก็เข้าไปหา
เขาอย่างเงียบๆ เปิดผ้าคลุมเท้าของเขาออกและนอนลงที่นั่น นั่นคือ ไม่ใช่ข้างๆเขาซึ่งจะสื่อ

ความหมายไปในทางที่ไม่ดี แต่ที่เท้าของเขา ในระหว่างคืนนั้นเอง โบอาสก็รู้สึกตัวว่าเขาไม่ได้ อยู่ตามลำพังและสะดุ้งตื่น แม้ว่าในความมืด แต่เขาก็รู้ว่าผู้หญิงคนหนึ่งกำลังนอนอยู่ที่เท้าของเขา เราไม่ทราบชัดเจนว่าเขาออกมาได้อย่างไรว่านั่นเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง อาจเป็นเพราะน้ำหอม ของนางก็เป็นได้ หรืออาจเป็นเพราะผมของนาง หรืออาจเป็นเพราะนางอุทานเมื่อเขาสะดุ้งตื่น

ไม่ว่ากรณีใด โบอาสก็ขอทราบว่าเป็นใคร นางรูธจึงตอบกลับไปอย่างเหนียมอายว่า “ดิฉันคือรูธหญิงคนใช้ของท่านค่ะ ขอให้ท่านกางชายเสื้อของท่านห่มหญิงคนใช้ของท่านด้วย เพราะท่านเป็นญาติสนิทถัดมา” จากนั้นมันก็เริ่มสมเหตุสมผลในสายตาของโบอาส เขาไม่เพียง สนใจในตัวนางรูธดังที่มีบรรยายไว้ในบทที่ 2 แล้วเท่านั้น แต่เขายังทราบดีถึงกฎหมายเรื่องผู้ไถ ที่เป็นญาติสนิทด้วย เขาอาจรู้ด้วยว่าเขาเป็นคนถัดไปที่มีสิทธิ์แต่งงานกับนางรูธ คำขอของนางที่ ให้เขากางชายเสื้อ (หรือเสื้อคลุม) ของเขาห่มนางก็เท่ากับขอให้เขาแต่งงานกับนางในฐานะผู้ไถ ที่เป็นญาติสนิทของนาง

นรข 3:10 เห็นได้ชัดว่าโบอาสดีใจที่ได้ยินคำขอของนาง และเขากล่าวว่า "ลูกสาวเอ๋ย ขอพระเยโฮวาห์ทรงอำนวยพรแก่เจ้าเถิด คุณของเจ้าครั้งหลังนี้ก็ใหญ่ยิ่งกว่า ครั้งก่อน ด้วยว่าเจ้ามิได้ไปหากคนหนุ่ม ไม่ว่าจนหรือมั่งมี อาจเป็นได้ว่าโบอาสเป็นพ่อม่ายแม้ว่า ไม่มีบันทึกเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ตาม เขาประทับใจในตัวนางรูธ นางได้แสดงให้เห็นชัดเจนถึงความ ซื่อตรงและกรุณาอันยิ่งใหญ่ที่มีต่อครอบครัวของเขา โดยเฉพาะที่นางได้ช่วยเหลือนางนาโอมิมา ตลอด เขาชมเชยนางที่ไม่ไปแสวงหาพวกคนหนุ่มไม่ว่าจะมีฐานะการเงินระดับไหนก็ตาม นี่สื่อ ชัดเจนว่าโบอาสไม่ใช่คนหนุ่มแล้ว ประเพณีของพวกยิวอ้างว่าเขาอายุแปดสิบแล้วและนางรูธ อายุสี่สิบ อย่างไรก็ตาม ไม่มีข้อความที่สนับสนุนคำกล่าวอ้างนั้น แต่มันก็ปลอดภัยที่จะ สันนิษฐานว่าเขาอายุมากกว่านางรูธ

นรข 3:11 ด้วยเหตุนี้ นางรูธคงดีใจมากๆที่เขาประกาศว่า บัดนี้ ลูกสาวเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย สิ่งที่เราจะกระทำตามทุกอย่าง บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเราทราบ ดิฉันว่าเจ้าเป็นผู้หญิงที่ดี คำพูดที่สำคัญสองประการถูกกล่าวโดยโบอาส (1) ในหลักการแล้วเขา

ก็ตกลงที่จะแต่งงานกับนางรูธ (การที่เขาเรียกนางว่า “ลูกสาวเอ๋ย” ก็น่าจะเป็นภาษาพูดและแค่มหาความว่านางเป็นหญิงที่อายุน้อยกว่า) (2) เขาชมเชยนางโดยหมายเหตุว่าคนทั่วทั้งเมืองเบธเลเฮม (“บรรดาผู้หลักผู้ใหญ่ของเมืองเรา”) ต่างก็รู้ว่านางเป็น “ผู้หญิงที่ดี” คำที่แปลว่า ดี (ชายิต) มีความหมายตรงตัวว่า ‘ความเข้มแข็ง’ ที่สื่อในบริบทนี้อย่างแน่นอนก็คือว่า นางรูธเป็นผู้หญิงที่เข้มแข็งในเรื่องความซื่อตรง ศีลธรรม และความขยันขันแข็ง นางได้แสดงให้เห็นแล้วถึงเรื่องนั้นขณะที่นางมาอยู่ในเมืองเบธเลเฮมได้ไม่นาน

นรธ 3:12-13 โบอาสกล่าวต่อไปอีกว่า และก็เป็นความจริงด้วยที่ฉันเป็นญาติสนิท แต่ยังมีญาติอีกคนหนึ่งสนิทกว่าฉัน 13 คืนนี้เจ้าจงค้างที่นี่ก่อน พรุ่งนี้เช้า ถ้าเขาจะทำหน้าที่ญาติสนิทเพื่อเจ้าก็ดีแล้ว ให้เขาทำหน้าที่ญาติสนิทเถอะ แต่ถ้าเขาไม่เต็มใจที่จะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด ฉันจะทำหน้าที่ญาติสนิทที่ถัดมาเพื่อเจ้าแน่ฉันนั้น จงนอนลงเถิดจนกว่าจะรุ่งเช้า "

เพราะรู้เรื่องวงศ์ญาติดี โบอาสจึงทราบว่ามีญาติคนหนึ่งสนิทยิ่งกว่าเขา (นางนาโอมีอาจทราบเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน แต่ก็มีบางสิ่งบางอย่างที่โบอาสอาจเปิดรับความคิดนี้และชายอีกคนจะไม่ แน่ทีเดียวว่าเหตุการณ์จะลงเอยในรูปนั้น) ประเพณีของยิวอ้างว่า โบอาสเป็นลูกพี่ลูกน้องของสามีที่เสียชีวิตไปแล้วของนางรูธและญาติอีกคนนั้นเป็นลูกคนหนึ่ง เขาจึงเป็นญาติที่สนิทกว่า

โบอาสจึงบอกนางรูธว่า หากญาติที่สนิทกว่าคนนี้จะรับนางเป็นภรรยาที่ดีแล้ว ความหมายก็คือ ‘ไม่เป็นไร’ ดังนั้นคนนั้นสามารถทำหน้าที่เป็นผู้ไถ่ที่เป็นญาติคนสนิทได้ อย่างไรก็ตาม หากชายอีกคนนั้นเลือกที่จะไม่ตกลงตามนี้ เขา (โบอาส) ก็จะแต่งงานกับนางในฐานะผู้ไถ่ที่เป็นญาติสนิทของนาง ความเห็นของเขาที่ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่แน่ฉันใด” จริงๆ แล้วถือว่าเป็นคำปฏิญาณหนึ่ง เขาปฏิญาณต่อนางรูธว่าหากชายอีกคนนั้นไม่ยอมแต่งงานกับนาง เขาก็จะแต่งงานเอง

คำสั่งของเขาที่ให้นางรออยู่ที่นั่นและนอนลงจนกว่าจะรุ่งเช้า น่าจะเป็นการแสดงออกถึงความซื่อตรงและการให้เกียรติเป็นพิเศษแก่นางรุฐ ไม่มีการบอกเป็นนัยถึงการทำเรื่องน่าบัดสีแต่อย่างใด แต่โบอาสเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัยของนางรุฐในเวลากลางคืนรวมถึงชื่อเสียงของนางด้วยในการกลับบ้านผิดเวลา

นรธ 3:14 คั้งนั้นนางรุฐจึงนอนอยู่ที่เท้าของท่านจนรุ่งเช้า แต่นางลุกขึ้นก่อนคนจะจำหน้ากันได้ เพราะท่านคิดว่า "อย่าให้ใครทราบว่ามีผู้หญิงมาที่ลานนวดข้าว" นางอยู่ที่นั่นจนกระทั่งรุ่งสางและลุกขึ้นไป โบอาสจึงสั่งนางมิให้บอกใครเรื่องการพบกันของพวกเขา หรือเรื่องที่ว่าผู้หญิงคนหนึ่งมาอยู่ที่ลานนวดข้าวของเขาในคืนนั้น

นรธ 3:15 เขายังสั่งนางอีกว่า "จงเอาผ้าคลุมที่เจ้าใช้อยู่นั้นคลี่ออก" นางก็คลี่ผ้าคลุมออก ท่านก็ดวงข้าวบาร์เลย์หกทะนานให้นางแบกไป แล้วก็เข้าไปในเมือง เขาจึงส่งนางกลับบ้านไปพร้อมกับของติดมือเป็นข้าวจำนวนมากให้นางและแม่สามีของนาง

นรธ 3:16-18 นางรุฐจึงกลับไปหานางนาโอมิ เมื่อนางมาถึง แม่สามีจึงถามว่า "เป็นใครหนอ ลูกสาวของแม่เอ๋ย" แล้วนางก็เล่าตามที่ท่านได้กระทำต่อนางให้แม่สามีฟังทุกอย่าง ในช่วงเช้ามีค้อยู่นางนาโอมิอาจตกใจตื่นเพราะได้ยินเสียงนางรุฐกลับมา นางจึงลุกขึ้นนั่งและถามว่านั่นใคร พอรู้เป็นนางรุฐแน่แล้ว นางจึงอาจถามว่าเหตุการณ์เป็นอย่างไรบ้าง นางรุฐจึงบอกนางนาโอมิถึงทุกสิ่งที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ 17 และนางว่า "ท่านให้ข้าวบาร์เลย์หกทะนานนี้แก่ฉัน อาจเพราะความกรุณาที่มีต่อนางนาโอมิและอาจเพื่อตอบแทนความปรารถนาดีของนางในเรื่องนี้ นางรุฐจึงเล่าให้ฟังว่าโบอาสได้ส่งข้าวบาร์เลย์หกทะนานนี้มาพร้อมกับนางรุฐ ท่านว่า 'เจ้าอย่ากลับไปหาแม่สามีมือเปล่าเลย'"

นางนาโอมิจึงให้คำปรึกษาแก่นางรุฐว่า 18 แม่สามีจึงว่า "ลูกสาวของแม่เอ๋ย จงคอยอยู่ก่อน จนกว่าจะทราบว่าเรื่องจะลงเอยอย่างไร เพราะว่าท่านจะไม่หยุดเลยจนกว่าท่านจะจัดการเรื่องนี้ให้เสร็จในวันนี้" นางนาโอมิรู้ว่าโบอาสจะไม่ปล่อยให้เรื่องนี้ค้างคาแต่จะจัดการมันให้เสร็จเรียบร้อยโดยเร็ว นางจึงแนะนำนางรุฐให้อยู่เฉยๆจนกว่านางทราบว่าเกิดอะไรขึ้นในเรื่องนี้

ภาพรวมของนางรูธ 4: ในบทสุดท้ายของหนังสือเล่มเล็กๆนี้ โบอาสเป็นพระต่อเรื่อง
ธรรมเนียมผู้ใดที่เป็นญาติสนิท ญาติที่สนิทกว่าอีกคนปฏิเสธข้อเสนอ โบอาสแต่งงานกับนางรูธ
และพอเวลาผ่านไป นางก็ให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งที่กลายเป็นปู่ของดาวิด หนังสือเล่มนี้ปิด
ท้ายด้วยลำดับพงศ์พันธุ์ย่อยๆของดาวิดเริ่มต้นที่เปเรศ บุตรชายของยูดาห์

นรธ 4:1-2 นีบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าก่อนอื่นเลยในเช้าวันนั้น โบอาสก็
ดำเนินการต่อไปเรื่องการไถ่นางรูธ โบอาสก็ขึ้นไปที่ประตูเมืองและนั่งอยู่ที่นั่น ดูเถิด ญาติ
สนิทคนที่ถัดมาซึ่งโบอาสกล่าวถึงก็เดินผ่านมา โบอาสจึงกล่าวว่า "โอ คนเช่นนี้เอ๋ย แวะนั่งที่นี้
ก่อนเถิด" เขาก็แวะมานั่งลง 2 ท่านจึงไปเชิญพวกผู้ใหญ่ในเมืองนั้นมาสืบคนกล่าวว่า "เชิญนั่งที่
นี้เถิด" เขาทั้งหลายก็นั่งลง

ในการนั่งลงที่ประตูเมือง โบอาสก็รอดูญาติคนที่สนิทกว่าเดินผ่านมา ประตูเมืองในดิน
แดนตะวันออกกลางสมัยโบราณไม่เพียงเป็นทางเข้าหลักของเมืองเท่านั้น แต่มันยังเป็นสถานที่
ทำกิจการราชการด้วย มันก็เปรียบได้กับจัตุรัสของเมืองในประวัติศาสตร์อเมริกา แน่แน่นอนว่าคน
ที่เขาต้องการพบผ่านมาพอดี

โบอาสจึงเรียกชายคนนั้นและขอให้เขานั่งลงข้างๆเขา (ไม่มีบันทึกไว้ว่าเขาแจ้งให้ชาย
คนนั้นทราบหรือไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่น่าจะใช่) จากนั้น โบอาสก็เรียกประชุมพวกผู้ใหญ่สืบ
คนของเมืองนั้น (ซึ่งมักใช้เวลาของพวกเขาอยู่แถวๆประตูเมือง) และขอให้พวกเขาที่นั่ง นีบอก
เป็นนัยอย่างชัดเจนว่าธุรกรรมทางราชการกำลังจะเกิดขึ้น โบอาสจึงเรียกเหล่าสักขีพยานให้มา
เป็นพยานถึงการทำธุรกรรมที่จะส่งผลมหาศาล

นรธ 4:3-4 เขาจึงประกาศแก่ทุกคนที่มาชุมนุมกันว่า "นาซึ่งเป็นส่วนของเอลี
เมเลคญาติของเรานั้น นาโอมีผู้ที่กลับมาจากแผ่นดินโมอับอยากจะขายเสีย 4 ข้าพเจ้าคิดว่า
ข้าพเจ้าควรบอกให้ท่านทราบ และขอบอกว่า ขอท่านซื้อไว้ต่อหน้าพลเมืองและต่อหน้าพวก
ผู้ใหญ่ของชาวเมืองเรา ถ้าท่านอยากจะไถ่ไว้ก็จงไถ่เถิด แต่ถ้าท่านไม่ไถ่จงบอกข้าพเจ้า ข้าพเจ้า

จะได้ทราบ นอกจากท่านแล้วไม่มีใครมีสิทธิ์ได้ "ข้าพเจ้ามีสิทธิ์ตัดท่านไป" ผู้นั้นจึงบอกโบอาสว่า "ข้าพเจ้าจะไถ"

ตามพระราชบัญญัติของโมเสส ที่ดินซึ่งตกเป็นของแต่ละตระกูลและของแต่ละครอบครัวของตระกูลนั้นด้วยก็ถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์และห้ามมิให้ขายเด็ดขาด ตามที่เลวีนิติ 25:25 ได้กล่าวไว้ หากที่ดินนั้นถูกขายจริงๆ ญาติสนิทคนหนึ่งก็เป็นคนแรกที่มีสิทธิ์ไถที่ดินนั้น กลับเป็นมรดกของครอบครัวเดิม ที่ดินนั้นจึงถูกไถโดยญาติสนิทคนหนึ่งให้แก่ครอบครัวเดิมนั้นในฐานะเป็นมรดกของพวกเขาจากพระเจ้า

พวกยิวได้ตัดสินใจแล้วว่าญาติที่สนิทที่สุดเป็นผู้แรกที่มีสิทธิ์ในการไถเช่นนั้น ที่ถูกบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนแม้มิได้ถูกเอ่ยถึงก็คือว่าที่ดินซึ่งเป็นของนางนาโอมินั้นจะถูกขาย

ด้วยเหตุนี้ โบอาสจึงเสนอสิทธิ์ในการซื้อ (ไถ) ที่ดินนั้นให้แก่ญาติคนที่สนิทกว่าคนนั้น เขายังแจ้งให้ทราบอีกว่าตนเป็นผู้ที่มีสิทธิ์คนถัดไปหากชายคนนั้นปฏิเสธ ชายคนนั้นตอนแรกก็ตกลงที่จะไถที่ดินนั้น

นรข 4:5-6 โบอาสจึงแจ้งให้ชายคนนั้นทราบว่า "ในวันที่ท่านซื้อที่นาจากมีนาโอมินั้น ท่านก็จะได้รับรูชชาวโมอับแม่มาเยของผู้ตายด้วย เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา" โบอาสจึงแนะนำผู้ไถมุ่งหวังคนนี้ว่าเขาจะต้องแต่งงานกับนางรูชเพื่อให้กำเนิดบุตรชายคนหนึ่งแก่สามีที่เสียชีวิตไปแล้วของนางด้วย ไม่มีระบุไว้ชัดเจนว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติในอิสราเอลสมัยนั้นหรือว่ามันเป็นเงื่อนไขที่นางนาโอมิได้กำหนดไว้สำหรับการขายที่ดินนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่ากรณีใด เมื่อได้ทราบเกี่ยวกับนางรูชและความสัมพันธ์ของนางที่มีต่อแผ่นดินนั้น ก็เห็นได้ชัดว่าญาติคนที่สนิทที่สุดคนนี้จะต้องตกลงที่จะแต่งงานกับนาง

ด้วยเหตุนี้ 6 ญาติสนิทที่ถัดมาคนนั้นตอบว่า "ข้าพเจ้าจะไถเพื่อตนเองอย่างนั้นไม่ได้ จะทำให้มรดกข้าพเจ้าเสียไป ท่านจงเอาสิทธิในการไถของข้าพเจ้าไปจัดการเองเถิด เพราะข้าพเจ้าไถไม่ได้แล้ว" เมื่อได้ทราบเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องของนางรูชในธุรกรรมนี้แล้ว ญาติสนิทคนนี้ก็ถอนตัวทันที เขากลัวที่จะทำให้มรดกของตนเสียไป ในการได้ภรรยาใหม่ (เขาอาจแต่งงานแล้ว)

และต้องเลี้ยงดูนางและแม่สามีของนางด้วยคือ นางนาโอมิ เขาก็อาจคิดว่ามันเป็นสถานการณ์ที่เป็นภาระหนัก นอกจากนี้ มรดกในที่ดินนั้นก็ตกเป็นของบุตรคนใดคนหนึ่งของนางรุธที่เกิดกับเขาซึ่งก็จะกลายเป็นเรื่องยุ่งยากยิ่งนักสำหรับอนาคต

ยิ่งไปกว่านั้น ที่ดินนั้นก็กลับตกเป็นของครอบครัวของนางนาโอมิและนางรุธในปีเลี้ยงเตรอยูดี เขาจึงถอนตัวและเสนอการจัดการเรื่องทั้งหมดนี้ให้แก่โบอาส นั่นแหละเป็นสิ่งที่โบอาสต้องการ คุณเหมือนเห็นได้ชัดว่าโบอาสไม่ได้สนใจเรื่องที่ดินใดก็ตามที่เขาจะได้ แต่เขาสนใจเรื่องที่จะได้นางรุธมากกว่า เห็นได้ชัดว่าเขาขายตาแลนางแม่กระทั่งก่อนที่นางมาหาเขา ตอนกลางคืนเสียอีก

นรธ 4:7-8 ผู้เขียนหนังสือนางรุธจึงเสนอภูมิหลังของธรรมเนียมที่ว่านี้ **ต่อไปนี้เป็นธรรมเนียมในอิสราเอลสมัยก่อนเกี่ยวกับการไถ่และการแลกเปลี่ยน คือเพื่อจะรับรองการตกลงกัน คนหนึ่งจะถอดรองเท้าของตัวเองยื่นให้อีกคนหนึ่ง นี่เป็นธรรมเนียมของการแสดงสักขีพยานในอิสราเอล ความหมายก็คือว่าในช่วงสมัยแรกของอิสราเอล (สมัยพวกผู้วินิจฉัย) การทำธุรกรรมเกี่ยวกับผู้ไถ่ที่เป็นญาติคนสนิทก็ถูกกระทำกันเช่นนั้น นี่ยังเป็นเช่นนี้เป็นพิเศษหากผู้ที่เป็นญาติคนสนิทปฏิเสธที่จะแต่งงานกับหญิงม่ายของญาติที่เสียชีวิต**

บริบทตรงนี้ไม่ได้เหมือนกันแบบเบาะๆกับพระราชบัญญัติ 25:5-10 แต่มันก็คล้ายกันอยู่ดี ในที่นั้นเมื่อหญิงม่ายถูกปฏิเสธโดยญาติคนสนิทที่เหมาะสม นางก็ได้รับอนุญาตให้ถอดรองเท้าของเธอออกเสียและถ่มน้ำลายรดหน้าเขา นั่นไม่ใช่โทษของการประชุมกันตรงนี้ แต่ธรรมเนียมนั้นก็ถูกนำมาใช้อยู่ดี เห็นได้ชัดว่าไม่มีการถ่มน้ำลายรดหน้า ดังนั้น

8 เมื่อญาติสนิทคนถัดมากล่าวแก่โบอาสว่า "ท่านจงซื้อเสียเองเถิด" เขาก็ถอดรองเท้าออก โบอาสจึงได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและธรรมเนียมที่ได้กำหนดไว้แล้วสำหรับการไถ่นางรุธและมรดกของนางมาเป็นของเขาเอง

นรธ 4:9-10 โบอาสจึงประกาศแก่พวกผู้ใหญ่และทุกคนที่อยู่ที่นี่ว่า "ท่านทั้งหลายเป็นพยานในวันนี้ว่า ข้าพเจ้าได้ซื้อทรัพย์ดินทั้งหมดของเอลิเมเลค และทรัพย์ดินทั้ง

หมดของคิลิโอนและมาห์โลนจากมีนาโอมีแล้ว 10 ยิ่งกว่านั้นธูชาวโมอับแม่ฝ่ายของมาห์โลน
ข้าพเจ้าก็ได้มาเป็นภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะจรรโลงนามของผู้ตายไว้กับมรดกของเขา เพื่อนาม
ของผู้ตายจะไม่ต้องถูกตัดออกจากพวกพี่น้องของเขา และจากประตูบ้านเกิดเมืองนอนของเขา
ท่านทั้งหลายเป็นพยานแล้วในวันนี้"

บุตรชายทั้งสองของเอลีเมเลคหากยังมีชีวิตอยู่ก็คงยินดีกับมรดกของบิดาของพวกเขา แต่
เนื่องจากพวกเขาตายไปแล้ว มันจึงตกเป็นของมารดาของพวกเขา จากนั้นก็เป็นของลูกสะใภ้ทั้ง
สองซึ่งจะต้องตกลงที่จะขายที่ดินนั้นด้วย ไม่มีการแจ้งให้โอรปาห์ทราบเพราะว่านางได้กลับไป
ยังโมอับแล้ว นอกจากนี้ มาห์โลนสามีของนางธูชาก็เป็นพี่ชายคนโต ด้วยเหตุนี้เขาจึงเป็นผู้แรกที่มี
สิทธิ์ในมรดกนั้น อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมันตกเป็นของนางนาโอมีแล้วตอนนี้ การซื้อจึงต้อง
กระทำกับนาง

โบอาสจึงประกาศด้วยความยินดีถึงการแต่งงานของเขากับนางธูชและความตั้งใจของเขา
ที่จะเลี้ยงดูบุตรหลานกับนางในนามของมาห์โลน สามีคนแรกของนางซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว ทุกคน
ที่อยู่ที่นั่นก็เป็นสักขีพยานต่อข่าวดีเหล่านี้ น่าสนใจตรงที่ว่า บุตรชายคนที่เกิดกับนางธูชและโบ
อาสจะเป็นที่รู้จักในฐานะบุตรชายของโบอาสเสมอไป อย่างไรก็ตาม ในความหมายทางเทคนิค
และทางกฎหมายแล้ว เขาก็กำลังเลี้ยงดูบุตรชายคนหนึ่งให้แก่ญาติที่เสียชีวิตไปแล้วของเขา นั่น
คือ มาห์โลน

ภาพอันน่ารักของพระคริสต์จึงปรากฏตรงนี้ โบอาสผู้เป็นชายที่มีฐานะคนหนึ่ง เป็นคน
ตระกูลยูดาห์และเป็นชาวเมืองเบธเลเฮมได้ไถ่และรับหญิงต่างชาติคนหนึ่งมาเป็นเจ้าสาวของตน
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราที่ทรงทำแบบเดียวกัน พระองค์ผู้ทรงสืบเชื้อสายกษัตริย์ตระกูลยูดาห์
และประสูติในเบธเลเฮมได้ทรงเลือกที่จะไถ่ (ด้วยราคาค่างวดใหญ่ยิ่ง) และรับเจ้าสาวต่างชาติ
คนหนึ่งคือคริสตจักรมาเป็นของพระองค์เอง

นรธ 4:11-12 พวกผู้ใหญ่และบรรดาสักขีพยานที่มาชุมนุมกันที่ประตูเมืองจึง
กล่าวว่า "เราทั้งหลายเป็นพยานแล้ว ขอพระเยโฮวาห์ทรงกระทำให้หญิงนั้นที่กำลังจะเข้ามาใน

เรือนของท่านเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ ผู้ซึ่งช่วยกันสร้างวงศ์วานอิสราเอล ขอให้ท่านจงจำเรณูอยู่ในเอฟราธาห์และมีชื่อเสียงในเบธเลเฮม 12 ขอให้วงศ์วานของท่านเหมือนวงศ์วานของเปเรศซึ่งทามาร์คลอดให้แก่ยูดาห์ เนื่องด้วยเชื้อสายซึ่งพระเยโฮวาห์จะประทานแก่ท่านโดยผู้หญิงคนนี้"

พวกเขาจึงอวยพรการร่วมสนิทที่จะเกิดขึ้นนี้โดยทูลขอให้นางรุชมียบุตรหลายคนเหมือนนางราเชลและนางเลอาห์ (ภรรยาของยาโคบ) การเอ่ยถึงเอฟราธาห์ก็หมายถึง สถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเดิมที่อยู่ใกล้เมืองเบธเลเฮม แต่พอหลายปีผ่านไปก็กลายเป็นชื่อเรียกอีกชื่อของเมืองนี้ เมืองเบธเลเฮมจึงมีขนาดใหญ่ขึ้นจนรวมสิ่งๆ ที่เมื่อก่อนเป็น ‘ซานเมือง’ เข้าไปด้วย การเอ่ยถึงทั้งสองชื่อจึงน่าจะเป็นเพื่อความไพเราะแบบบทกวีและเพราะว่ามีเมืองเบธเลเฮมมากกว่าหนึ่งแห่งในอิสราเอลด้วย คำอวยพรนี้ดูเหมือนว่าจะตั้งใจกล่าวแก่โบอาส พวกเขายังขอให้พรแห่งเปเรศตระกูลยูดาห์ตกเป็นของเขาด้วย เมืองเบธเลเฮมตั้งอยู่ในเขตแดนของตระกูลยูดาห์และเปเรศ ผู้เป็นบุตรคนหนึ่งของยูดาห์และเป็นต้นตระกูลของคนในเขตแดนนั้นด้วย นอกจากนี้ นางทามาร์ก็ถูกเชื่อว่าเป็นหญิงต่างชาติเหมือนนางรุช แม้ว่าประเพณีของพวกยิวอ้างว่านางรุชอายุสี่สิบปี แต่เห็นได้ชัดว่านางถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นหญิงสาวคนหนึ่ง คำที่แปลเช่นนั้น (นาอานาห์) มีความหมายง่ายๆ ว่า ‘หญิงสาว’

นรข 4:13 ดังนั้นโบอาสก็รับรุชมาเป็นภรรยาของท่าน และท่านก็เข้าหานาง และพระเยโฮวาห์ประทานให้นางตั้งครรภ์คลอดบุตรชายคนหนึ่ง

นรข 4:14-16 ขณะเดียวกัน พวกผู้หญิงชาวเมืองเบธเลเฮมก็กล่าวแก่นางนาโอมิ ว่า "สาธารณแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเจ้าไว้ให้ปราศจากญาติที่ถัดมา ขอให้ทารกนี้มีชื่อเสียงเลื่องลือไปในอิสราเอล 15 ให้เด็กคนนี้เป็นผู้ชุบชีวิตของเจ้าและเลี้ยงดูเจ้าเมื่อชรา เพราะเด็กคนนี้เกิดมาจากลูกสะใภ้ที่รักเจ้า ผู้ประเสริฐกว่าบุตรชายเจ็ดคน"

แน่ทีเดียว นางนาโอมิได้รับพระพรจากพระเจ้าจริงๆ พระองค์ได้ทรงให้มีผู้ไถ่ที่เป็นญาติสนิทคนหนึ่งเกิดขึ้นมาเพื่อนางผ่านทางนางรุช นางไม่เพียงได้เงินจำนวนมากเป็นค่าซื้อที่ดินของ

นางเท่านั้น แต่โบอาสยังได้ให้หลานชายคนหนึ่งแก่นางผ่านทางนางรูธอีกด้วยเพื่อสืบวงศ์ตระกูลบุตรชายของนางคือ มาห์โลน นอกจากนี้นางยังได้นางรูธและบัดนี่คือโบอาสด้วยเพื่อเลี้ยงดูนางในวัยชราอีกด้วย พวกผู้หญิงเหล่านี้จึงกล่าวว่าลูกสะใภ้ของนาง นั่นคือนางรูธ ก็ดีกว่าบุตรชายเจ็ดคนสำหรับนาง

บัดนี่นางนาโอมิเป็นคุณย่าคนหนึ่งที่ได้รับพระพรผ่านทางผู้ไถ่ที่เป็นญาติสนิทของนางรูธ บัดนี่นางมีสมาชิกครอบครัวเพิ่มขึ้นแล้วซึ่งนางไม่ได้มีมานาน แม่ที่เดียว บุตรชายของนางรูธและโบอาสจะมีชื่อเสียงเลื่องลือในอิสราเอลจริงๆเพราะว่าโอบีจะกลายเป็นปู่ของดาวิด ดังนั้น 16 แล้วนาโอมิก็รับเด็กนั้นมาอุ้มไว้เนบอ และรับเป็นผู้เลี้ยงดูแลเด็กคนนั้น

นรธ 4:17 อาจเป็นวันที่แปดหลังจากการกำเนิดของบุตรชายของนางรูธ หญิงชาวบ้านข้างเคียงก็ให้ชื่อเด็กนั้น พวกกันว่า "มีบุตรชายคนหนึ่งเกิดให้แก่นาโอมิ" เขาตั้งชื่อเด็กคนนั้นว่า โอบี ผู้เป็นบิดาของเจสซี ซึ่งเป็นบิดาของดาวิด น่าสนใจตรงที่ว่าเด็กคนนี้ได้ชื่อว่าเป็นบุตรชายของนางนาโอมิแม้ว่านางรูธเป็นมารดาที่ตาม ความหมายที่ใหญ่กว่าก็คือว่า บุตรชายคนหนึ่งได้เกิดขึ้นมาให้แก่ครอบครัวของนางนาโอมิ แม้ว่านางต้องเผชิญกับความยากลำบากเป็นเวลาหลายปีในโมอับ แต่เมื่อกลับมายังแผ่นดินแห่งพระสัญญา พระเจ้าก็ทรงอวยพรนางอย่างบริบูรณ์

เด็กคนนี้ได้ถูกตั้งชื่อโดยบรรดาเพื่อนบ้านซึ่งเป็นธรรมเนียมปฏิบัติปกติในหลายเมืองของพวกเขา ดู ลูกา 1:57-59 ชื่อ *โอบี* มีความหมายตรงตัวว่า 'การปรนนิบัติ' พงศ์พันธุ์ของดาวิดและของพระคริสต์ด้วยจึงถูกสื่ออย่างชัดเจนตรงนี้ บุตรชายคนหนึ่งที่เกิดแก่นางรูธและโบอาสกลายเป็นบิดาของเจสซี บิดาของดาวิด ดังนั้น โบอาสและนางรูธจึงเป็นปู่ทวดย่าทวดของดาวิด

นรธ 4:18-22 หนังสือนางรูธปิดท้ายด้วยการทวนย้อนสั้นๆถึงลำดับพงศ์พันธุ์ของยูดาห์โดยเริ่มต้นที่เปเรศ บุตรชายของเขา ต่อไปนี้เป็นพงศ์พันธุ์ของเปเรศ เปเรศให้กำเนิดบุตรชื่อเฮสโรน 19 เฮสโรนให้กำเนิดบุตรชื่อราม รามให้กำเนิดบุตรชื่ออัมมีนาตบ 20 อัมมีนา

ดื่บให้กำเนดบุดรชื้อนาคอน นาคอนให้กำเนดบุดรชื้อสัลโมน 21 สัลโมนให้กำเนดบุดรชื้อโอบาส
โอบาสให้กำเนดบุดรชื้อโอบด 22 โอบดให้กำเนดบุดรชื้อเจสซี และเจสซีให้กำเนดบุดรชื้อดาวิด